մատոյց Անդրիաս, և գտին, որպէս պատմեաց, յաւաջ մատեան եւ երեքին այլազգի վկայք, ասեն՝ ըստ մտաց Կայսերական գրոց եկեղեցիք վանօրայք եւ երեք ազգք սեփհական են Հայոց, զհարկս և զտուգանս հատուցանեն ընդ հետեւակաց իւրեանց, որպէս եւ Ցոյնք. և յաւուր տօնի Զատկին յառաջ քան զամենեսին Հապէշք մտանեն 'ի Գերեզմանն Քրիստոսի, ապա Հայք և Ցոյնք 'ի միասին։ Լուեալ առենակալաց զրանս երկաքանչիւր կողմանց, սահմանեցին՝ բաժանել զհարկն հաւասար 'ի միջի իւրեանց, և այնպէս հատուցանել, պատուեր եռուն Հայոց ընդ Ցունաց 'ի միասին մտանել 'ի Գերեզմանն։ Ցունաց չպահանջել 'ի Հայոց զհարկս եկեղեցեաց իւրեանց և զտուգանս սպանութեանց, և արձակեցան յատենէ անտի. յ30 Բամազան ամսոյ, ՉԶՓ (1555)։ Որպէս յայտ առնեն զայսոսիկ դատաստանագիրն և հրովարտակն։

Անդրիաս Եպիսկոպոս կարգեալ էր աթոռակալ իւր Խաչատուր Եպիսկոպոս, և նա վարէր զիշխանութիւն Պատրիարքութեան 'ի բացակայութեան նորին, ուստի հրովարտակք և դատաստանագիրք ոմանք տուեալ են յանուն նորա։ Որպէս 'ի սմին ամի ուխտաւորք Հայոց եւ Ցունաց, որք գային յարեւելից յաշխարհէն Հայոց, պատահեցան 'ի ճանապարհի Նեղութեանց, զի 'ի հասանիլ նոցա յիւրաքանչիւր քաղաքս և յաւանս, հարկահանք այլազգեաց յափշտակէին զգրաստս նոցա, եւ յետ բազմադիմի նեղութեանց, առեալ յիւրաքանչիւր անձնէ զերկուս ոսկիս, ապա դարձուցանէին առ նոսա զգրաստս նոցին։ Ի հասանիլ նոցա յԵրուսաղէմ, պատմեցին զանցս իւրեանց Խաչատուր Եպիսկոպոսի, և նա գրեալ ծանոյց 'ի դուռն. որոյ վասն գրեցաւ հրովարտակ առ դատաւորս քաղաքաց, բառնալ զբռնութիւնս այլազգեաց, զի մի տացեն թոյլ նեղել զուխտաւորս 'ի ճանապարհի։

Սոյն այս Խաչատուր Եպիսկոպոս կամեցաւ շինել և նորոգել զաւերեալ տեղիս եկեղեցւոյն համբարձման քրիստոսի 'ի լեառն Ձիթենեաց, զի այլազգիք բարձեալ տանէին զանկեալ քարինս յորմոց, և 'ի կիր անուին 'ի պէտս շինուածոց իւրեանց։ Իսկ Խաչատուր առ հրաման 'ի դատաւորէ, և սկսաւ արկանել անդ քարինս 'ի նորոգել։ Այ-